

Til lovforslag nr. L 178. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 3. maj 2000

Betænkning

over

Forslag til ferielov

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra:

Det Danske Handelskammer,
Finanssektorens Arbejdsgiverforening og
Rørbæk-Centret.

Der er af arbejdsministeren og af et flertal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsgående bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod det under nr. 4 stillede ændringsforslag.

Et flertal inden for mindretallet (Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) er meget betænkelig ved den konstruktion, regeringen har foreslået i forhold til at kunne overføre ferie fra det ene ferieår til det andet. Den socialdemokratiske ledede regering giver fagbevægelsen magten over samtlige lønmodtagere, uanset om disse lønmodtagere har valgt ikke at være medlem af en fagforening og/eller at stå uden for en kollektiv overenskomst. Det samme gør sig gældende på arbejdsgiversiden. De arbejdsgivere, der har valgt at stå uden for arbejdsgiverorganisationerne og/eller uden for kollektive overenskomster, er underlagt de regler og muligheder, der bliver forhandlet på plads i de kollektive overenskomster, hvad angår ferieoverførsel. Det

er ikke rimeligt, at de lønmodtagere og arbejdsgivere, der har valgt at stå uden for organisationerne, skal reguleres af disse og ikke via lovgivningen. Derudover finder disse partier, at det er helt overflødigt at lave en sådan konstruktion for ferieoverførsel. Det bør alene være op til den enkelte arbejdsgiver og lønmodtager at kunne aftale at overføre ferie, uden at det kræver en godkendelse højere oppe fra. En sådan bestemmelse vil ikke ændre på, at lønmodtager altid har ret til fem ugers ferie om året, og at en ferieoverførsel kræver enighed mellem arbejdsgiver og lønmodtager. Partierne er derfor medforslagsstillere til et ændringsforslag, der sikrer denne simple model. Skulle dette ændringsforslag ikke blive vedtaget, vil disse medlemmer stemme hverken for eller imod ændringsforslag nr. 3 og 5 stillet af arbejdsministeren. Partierne vil ikke stemme imod disse ændringsforslag, da de, i forhold til den enkelte lønmodtager trods alt indebærer en forbedring i forhold til det oprindelige lovforslag. Det oprindelige forslag indebar en direkte diskrimination af de lønmodtagere, der stod uden for en kollektiv overenskomst, og gav fagbevægelsen et redskab til at tvinge lønmodtagere ind under en kollektiv overenskomst, hvis de ønskede det gode, det vil være at få mulighed for at opspare ferie. Partierne kan omvendt ikke stemme for ændringsforslagene på grund af den magt, der gives til de organiserede over de ikkeorganiserede. Partierne stemmer imod det af arbejdsministeren under nr. 4 stillede ændringsforslag.

Venstre og Kristeligt Folkeparti er ikke i samme grad som arbejdsministeren, jf. svaret på spørgsmål nr. 24, overbevist om, at de ændrede regler om modregning (§ 23, stk. 4) ikke giver øgede administrative byrder for erhvervslivet.